



Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 11. Cum fortis armatus. Præclarissimis rationibus probat hodie Christus se Regem diabolo fortiorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

Ambros. prosequitur. Flocci faciunt viri Dei, quidquid in eorum potest corpora diabolus, quinnō & ex eo magnam sibi colligunt messem fructumque meritorum: sicut ex diaboli cruciatibus reportarunt Iob, D. Antonius, & infiniti martyres, quibus eos tyranni diaboli ministri laniabant. Hoc illis cordi est, ne manum mutent, ne tangat, ne animam ingrediatur, eam sibi subiciat: hoc enim omnimodo malum iudicandum. Nihil faceret hoc paterfamilias, si latro domum rusticam, seu domus arrium ingressus, terram erueret, paleas pulverisque solo dispersos colligeret. Hoc autem sollicitus curaret, & sedulus inuigilaret ne portis domus intraret superioris, ubi serinia diuitijs gemmisque turpida conseruantur, ne ad ea mittat manus, sustineret, & quæ sunt preciosissima, sibi que charissima deprædaretur.

§. II. Cum fortis armatus. Praclarissimis rationibus, probat hodie Christus se Regem diabolo fortisorem.

16 **E**X hoc principio doctrina patet illa principalis, quam Christus hoc in Euangelio proponit, quæ blasphemiam inimicorum respondet prudenter calumnijs: qui miraculo attoruit quod dæmonem hominis eieceret corpore, quod quasi sibi subditum occupabat præsidium, calumniabantur opus hoc ab eo velut à Beelzebub principis dæmoniorum ministro eiusque non Dei virtute & potentia fieri iurifica: *In Beelzebub principe dæmoniorum eiecit dæmonia. D. vero Marcus addit hoc quoque aduersariorum dictum: Quoniam Beelzebub habet, & quia in principe dæmoniorum eiecit dæmonia.* O horrendam nimis blasphemiam, quam & molestè tulit Christus, unde ad sui proditionem primò autem illos euidenter continuit mendacij, & cuius virtute miraculum fecerit exponit, deum tremendum illis superuenturum prædicit supplicium, condemnationis scilicet æternæ, in tantæ peccati blasphemie.

17 **P**rimùm probat, arguente mendacij, hoc nexus fundamentò. Norunt vniuersi, nullum esse regem Monarcham nullum, omnis adeo ratio experte, qui sibi ipsi repugnans, volens scilicet que inter regni sui ciuitates leminet discordias, seu vt vna impugnet alteram, sibi aduersarij gubernatores, bella moueant, vnus alterum castris exturbet: hoc enim ad aliud nihil nisi ad integram regni sui vergeret destructionem.

Hieron. Ep. de Lanua. Tom. II.

Est Beelzebub, vestra sententiâ, princeps dæmoniorum, summus præses, qui prima in malorum regno polleat potestate, & ceteris dæmonijs viribus spectabilior: illi vetò vt ministri, particulares regunt ciuitates, hoc est particulariter perfeas, quarum quælibet velut regni sui ciuitas numeratur. In quod igitur cerebrum cadere potest illud, quod tenetis, illum regiã vigere potestate, qui mihi hanc dedit potestatem, vt velut eius minister, eius virtute molestus sim & fortius impugnem rectorem ab ipso huic homini præfectum & ipsum hunc esse, qui regni sui hanc contendat demoliri ciuitatem, & velit eius hanc ego eripiam potestati? sic foret, an bigit nemo, quin illico sit regnum eius euerendum. Hoc illa confirmat ratione: *Omne regnum in seipsum diuisum & solabitur, & domus in ira domum cædet. Ecce. Si ergo Satana in seipsum diuisus est, quomodo stabit regnum eius? quia dicitur in Beelzebub me eiecere dæmonia?* Aliam addit dei-

27 **R**ationem, quam sumit ab ipsis Apostolis, qui filij erant, & educati Iudæorum, qui & ipsi spiritus malignos eiciebant nec vlli vnquam in mentem venit, credere, hæc ab illis diabolica fieri potestate, proinde minus possent illud de Christo suspicari. Tandem exponit qua virtute aut quo nomine hoc fecerit, virtute scilicet diuina, cuius Beelzebub, & totius inferni viribus superiorem. Respondete mihi, si quis præfectus armatus, omnibus præmunitus necessarijs, castris dux, illud velut dæmonium suum regnumque tueatur, si princeps alius superuenierit, bello læssat, occupet arcem, armis spoliet, diruat munitiones quibus fidebat, foras illum expellat, & in fugam adigat probroffissimam, qua ratione dicetis hæc ab illo posse fieri? Res est in confesso, hoc egisse, quia viribus armisque præulebat: quia quibus quis alterum sperat viribus, necesse est sint illi superiores. Fortissimus erat Goliath, toxicusque superbus exprobrabat Israeli, quem quasi sibi prostratum gloriabatur, at vt prodit in atenam Dauid, gigante deiecit, armis, quibus eos fidebat, nudauit, conclamant omnes, hoc Dauidem agere potuisse, qui viribus & robore erat gigante superior, quæ tamen illi vires Deus communicarat. Principabatur diabolus in huius hominis corpore, velut imperator in castris suo. hic armis feroc nullum timebat, securus dormiebat: iam enim illi lingua tulerat vsus, aures obstruxerat, oculos excæcarat, sensus omnes occluserat, vt iam sibi immunis & liber ab hoste videretur. Ego veni, & vobis spectantibus illi bellum intuli, mani-

H h h bus

bus arma eripui, visum cecero restitui, loquelam muto, & auditum surdo, sensus, esse, motum, vitam qua gaudens frigitur, ipsum vero, in apertam insamemque fugam expulsi decidendum. Consequens igitur est, hoc iudicio factum, quod viribus longe illum antecedo, quibus cedat necesse est potentia inferior. Proinde, si talis est vt nullum timeat, & omnes antecedit robore creaturas, mei tamen brachij fortitudo, certam omnem excedit fortitudinem, ac consequenter, credite diuinam esse & supernaturalem.

Lib. 10. da
ciu. c. 7.
3. Ratio.

Viden' (quare D. Aug.) quid agat Rex ille potentissimus, vim infert Satanæ, ciuitatibus exturbat, quas pacifice possidebat, & hic finis descensus eius de celo, & aduentus in mundum. Hoc laudatur eius facinus in Magdalena ciuitate diaboli, quam sepe incolebant demones, vt huius principes armati quibus armis? mulieris intoris crinibus, ore lubrico, manibus auris, odoribus preciosis, quibus in ruinam plurimas trahebat animas. (Quia vt inquit D. Gregor. Nazianzen.) Neuis, metipso tanquam armis in perniciem vitur diabolus, Superuenit Christus viribus potentior, & omnes illa debellat ciuitate, munitiones diuini arma prædatur, prostermit, & ea quibus in Magdalena perniciem vsus ille fuerat, in pietatis conuerit instrumenta, dum oculis lauat crimina, capillis pedes Saluatori tergit, osculat ore, manibus pedes ingit sacratissimos illius qui se in pristinam assertit libertatem.

D. Greg.
Naz.

In Apol.

Idem dicendum de D. Paulo, D. Mattheo D. Augustino, & alijs. Et hoc (vt notat D. Aug.)

In ps. 67.

Quando diabolus totum sibi subrogauerat mundum, vocabaturque: Princeps huius mundi, & hominibus ipsis vt armis suis potentissimis utebatur: venit Christus Saluator, noster, illo fortior. Deus fortis bello aggreditur, mundo prope lli, ipsa eius capit arma quibus contra diabolum celeberrimos, obtinet triumphos, quosdam Apostolos, creat, alios Prophetas, Pastores alios & Doctores: hac quippe distribuit armorem est, teste D. August. quam præcinit Psaltes

Isai. 6.

David. Rex virtutum dilecti, &c. Species domus diuisere spolia, q. d. Hic ille rex est regum, & Dominus dominantium, qui vires suas exerit, & ostendit, quod exornet, dret, & opimis corde coret exuuijs domum suam & spolijs, quæ a deuictis prostratisque detrahit, victor inimicis.

Ps. 67. 13.

Quisquis in corpore datur potestas: hoc enim se pius suble ter indicauit: Si quis vult venire post me abneget semetipsum & tollat crucem suam &c. Qui voluerit animum suum saluum facere perdet eum. Quid aut Angelus. Satana præterdit & aucupatur: quod tibi beneficium imperdet: te perdere, te perire, te exturbare. Quæo tibi salutem spondet ipsis delicijs ipsis vanitatibus, ipsis obtinendam voluptatibus: Quando tibi contradibus offert lucrum yfuranij, & in domo meretricis pollicetur voluptates, & si ad ludos

§. 12. Erat mutum. Opposita Christo & diabolus iobent officia, & quisque suo hoc in homine fungebatur

D Vos igitur habes reges sibi contrarios, cogitationibus, intentionibus exercitijs, officijsque repugnantes. Quod officium Christi Saluare perditos, illuminare cecos, vitam largiri mortuis, requiem fatigatis, afflictijs consolationem. Ipse id factus, quando se mundo reuelans in se completum esse testatur. Hæc raticinium: Spiritus Domini super me, eo quod videret, xerit Dominus me, ad annuntiandum, mansueti, misit me vt mederer contritijs &c. Hoc illi incum. Mandebat oneris: Saluum facere quod perierat, In: ut sanare omnia in Christo, qua in calis, & que Episcopi in terra sunt in ipso. Confirmat Apostolus, Quæ le munus Satanæ? vnos occidere, perdere quæ erant reparati, consolatos affligere, hoc est prospere agentibus? Hæc agit, in: cum finem. Christi Circuit quærens quem deuoret, de quibus alijs, manus. Hoc Deus intendit, illos agnoscamus principes, & vtique sciamus, & officium & intentionem: tuadet namque ratio, capias, quid à te Christus exigit, quid tibi desideret, vitam scilicet tibi, salutem, æternitatem gloriæ que concedere: Quando vero à te exigis opera penitentia, mortificationis, ieiuniorum, carnem tuâ maces, & affligas, tuos comprimis seuerus appetitus, & illos creces, vitam tuam & salutem expostulas, quam hoc medio, consequeris: hoc enim à multis prædixi, annorū centurijs. Et nunc Israel, quid Dns. peti à te, nisi vt viuas. Iam ego tempore &c. Quocirca solemniter Dominus obstringit iuramento: Vno ego, dicit Dominus, nolo mortem peccatoris, nisi vt conuertatur. & uiuat. Tuam agit salutem, tuæ consulti quieti, à morte liberare satagit, vitæ perpetuæ regere confortem laborat, quando crucem tollas, horatur, vitam carnalem exheredes, nec eos timeas quibus in corpora datur potestas: hoc enim se pius suble ter indicauit: Si quis vult venire post me abneget semetipsum & tollat crucem suam &c. Qui voluerit animum suum saluum facere perdet eum. Quid aut Angelus. Satana præterdit & aucupatur: quod tibi beneficium imperdet: te perdere, te perire, te exturbare. Quæo tibi salutem spondet ipsis delicijs ipsis vanitatibus, ipsis obtinendam voluptatibus: Quando tibi contradibus offert lucrum yfuranij, & in domo meretricis pollicetur voluptates, & si ad ludos